

Szabolcska Mihály:
ESTÉK

Ha mikor egy-egy nap
Rosszat cselekedtem,
Valami gyarlóság
Lett úrrá felettem;
Akiket szeretek,
Akaratlan szóval
Talán megbántottam:
– Akkor este nekem
Szomorú sorsom van!

Nem ízlik az étel,
Nem ízlik az álom.
Hasztalan vidítgat
Vidám kis családom.
Akkor este nekem
Láthatatlan kezek
Tövisre ágyaznak...
S kegyetlen, kietlen
Rossz álmaim vannak!

S ha mikor egy-egy nap
Szépet, jót tehettem,
Valami szenvedő
Terhén könnyítettem:
Akkor este mintha
Melegebbé válnék
A szívem verése,
S a kis gyermekeim
Csókja, ölelése!

Akkor este mintha
A világ szebb lenne,
S a mi kis házunk egy
Tündér-sziget benne.
Akkor este mintha
Lágy rózsaszírból
Vetnék a párnámat,
S álomba angyali
Dallal ringatnának!